2

GALENI PERGAMENI DE FASCIIS LIBELLVS,

A VIDO VIDIO Florentino Latinitate donatus, congruisq; iconibus illustratus.

Bibliopola Lectori S.

v'M viri doctiſsimi, iidémque mei amantiſsimi, de opuſculo hoc in cõſiliũ adhibiti, Vidi Vidij iudicio cõcordib⁹ ſuffragiis ſubſcriberent, legitimũq; indubiè Galeni fœtum eſſe renũtiarẽt: operæpretiũ me factur ũ iudicaui, ſi vnà cũ Lacunæ Epitome in lucẽ id edendũ curarẽ: non temere nimirum ſuſpicãs, in ſuperioribus editionibus, non tã autoris iudicio, quàm typographorum culpa, fuiſſe pretermiſſum, qui cũ idoneis iconibus inſtructi nõ eſſent, in iis cõparãdis ſumptũ facere aut noluerũt, aut vrgentibus iam prelis, tempeſtiuè nõ potuerunt. Habes itaq;, Candide Lector, γνήσιον Galeni de Faſciis libellũ, figuris non incõcinnis, (quas eũ in vſum ſcalpẽdas curauimus) feliciter illuſtratũ: eũmq; nulla Epitome circuncisũ, quòd in tãta breuitate nihil citra perniciem reſciodi poſſe videretur. Non deerãt, qui Oribaſij de Laqueis & Machinamẽtis libellos, vnà cũ hoc coniungendos putarẽt. Verũ nos autoris iudiciũ ſequuti, nihil hic alieni admittendũ duximus: ſatius rati, commodiori eos loco reſeruare, auſpicatius cũ Epitome Cõment. Galeni in Hippocratẽ ꝓpediẽ prodituros.

Vale.

GALENUS DE FASCIIS, VIDO VIDIO FLORENTINO INTERPRETE.

IPPOCRATES ille auctor, vetustissimus mundiciem spectans, quam exigũt aliæ artes in agendo, mihi videtur non inconsideratè protulisse [Nobis sanè placet in arte vniuersa animi intentionem adhiberi, in quacunque enim opera decorè agere rectéque possumus, decorè ac rectè agere conuenit: quæcunque mundiciem celeritatémque admittunt, celeriter mundéque conficienda sunt: atque vbi euitari dolor possit, quàm maximè iocundè: item reliqua huius generis omnia præclariùs agere debemus, quàm alij eiusdem artis professores]. Siquidem (vt in nonnullis, quæ efficiuntur, videre licet) artifices vsum habentes non alia re præstant ignaris & expertibus, quàm celeritate atque elegantia.

Medicum ergo eo magis quàm alium artificem fungi decet suo munere, quo sibi nobilior est subiecta materies, & idcirco, siue secet, siue adurat, siue alliget, siue quid aliud manu molia tur, non modò vtilitati studere debet, sed munditiei & elegantiæ, quemadmodum ipse alibi rursus testatur, quum inquit [Vinculi ratio duplex, altera illius quod iniicitur, altera illius, quod iniectum est. quod iniicitur, vt celeriter, iocundè, promptè, elegãter, celeriter quidem, vt opus expediatur: iocundè, vt facilè præstetur: promptè, vt vbique sit in promptu: elegãter, vt oculos delectet]. Mala enim in nõnullas corporis partes incumbẽtia, idoneam vinciendi ratio nẽ postulant, eámq; per se homo sæpissimè decoram expetit. quare tam solius ægrotãtis gratia, quàm omniũ quibus sui videndi copiã faciet, scire oportet, quæ vincula & simplicia, & varia, singulis partibus accõmodentur: nec ignorãdum est nonnullis vtraq; conuenire, nonnullis alterutra, nempe varia, licet alij secus existiment, de qua controuersia primò diiudicare operæpretium est. Expellunt nonnulli varia vincula, non modo tanquam nihil proficientia, sed velu ti vsum præstantia maximè alienum. id quod nulla stabili ratione firmãt: sed testimonio maiorum nitũtur, primùm Hippocratis, quũ inquit [Sed qui præstantia vincula amant, sine mente complura alia lædunt] præstãtia id est varia:

ria:deinde Mantiæ referentis cuidam oculos procidisse, cui pharmacopola caput & faciem vario vinculo deligauerat, idque iure putant euenisse. quod fasciæ ob varietatem inæquales vrgeant, & idcirco mouere inflammationes possint, atque abscessus. Sed satius fuit eos dignoscere, non vinculorum varietate accidere, quod adducunt, sed inscitia alligãtium, qui valenter adstringunt. oportuit enim ita deligare, vt Hippocrates docuit, cùm ait [In his autem maximè ad vinculum pertinet, vt arctetur quidem sic, vt quæ iniecta sunt, neque recedant, neque comprimant, sed fulciantur, non tamen cogantur] æquum autem fuit, vbi Hippocratem citarunt, illud adiungere, quod in Hippocratis oratione restabat, non enim simpliciter scripsit. [Sed, qui præstantia vincula amant, complura alia lædunt], verùm subiecit [sine mente] intelligant autem ex ijs, quæ mox persequar, vinculum varium nullo modo ab Hippocrate submoueri: ipse igitur in libro de officina medici fasciandi rationem agens, vbi narrauit quid vincula requirant dum inijciuntur, quid postquam iniecta sunt, subdit. [Quod iniectum est, vt rectè, vt decorè] rectè intelligit iniectũ, quod confert: decorè, quod elegans est. vt autem exponat quid sibi velit decorè, addit. [Decorè quidem, vt simpliciter, vt distinctè]. adiungit autẽ verbum simpliciter, nõ quo ex toto declaret de-

core sed ex parte, quasi dicat vinculū simplex sit & distinctū, quod euidentiùs colligitur ex ijs, quæ subiecit. [*Aut similibus & æqualibus, æqualiter & similiter: aut inæqualibus & dissimilibus, inæqualiter & dissimiliter. Species autem simplex orbicularis, ascia, sima, oculus, rhōbus, dimidiatus. aptetur verò species speciei, ac morbo illius, qui deuincitur*]. Ergo vinculi speciem, quæ simplex est, orbicularē esse necesse est, sed ascia omninò sima est, atq; ita quod prorsus æquale est, erit sibi simile, quod inæquale dissimile. num igitur deterrētur iam de sentētia, qui varia vincula repudiari ab Hippocrate voluerunt, fatentes asciam, oculum, rhombū, dimidiatum, varijs assignari? an præter hæc, illis cōmemorē eundē Hippocratē in libro de articulis, ad fractū iugulū, vinculū admouere, quod à gruis similitudine γέρανον nominauit, idque variū esse? Sciant autē quibusdam partibus, cuiusmodi femur est, vbi repositū est, atq; humerus & cubitus aliáq; plura, nullum aptari vinculum posse nisi variū. Hactenus de his. pergamus iam ad fasciarū vinciendiq; rationē, scrutemúrq; in primis, vt fasciæ inter se distent, materia, habitu, longitudine, latitudine, structura. Materia igitur inter se dissident, quoniam nōnullæ linteæ sunt, nonnullæ ex lana, aliæ ex mēbranulis, quarum vsus, quū neq; vnus sit, neq; similis, sed dispar, vbi opus erit, eas accipere conabimur, quæ morbo

morbo maximè congruāt, quæcūq; ergo adstrin gēda erūt, linteis alligabimus, at vbi adstringere nō oporteat, propterea quòd hoc inflāmationi sit inimicū, sed abundè sit cōtinere vel tegere, ex lana, ex mēbrana verò secuti Hippocratē, vbi nasus vel maxilla cōminuitur, extremitatē mēbranulæ parti, quæ vinculū postulat, agglutinātes: Habitu, quū aliæ glomeratæ, aliæ scissæ sint, assutæ aliæ, glomeratæ sunt, quæ ex habena in longitudinem fiunt, quibus nihil assuitur, tales sunt, quibus perfracta mēbra vinciūtur, scissæ, quæ ex vno linteo extremis partibus vel alibi scisso cōficiūtur, quales sunt, quæ ad capitis vlnera dantur (cācri dicūtur) siue in quatuor partes scindantur, siue in six, siue in octo, assutæ ex pluribus habenis varia figura inter se iūctis cōponuntur, quales sunt, quæ suspendunt, quæ cingunt, quæ mammas deuinciūt, quæ mammis & loco prætereà, qui iuxta anū est, accōmodantur: Longitudine, cū quædā breuiores, quædam longiores sint: Latitudinis eadem ratio est, siquidē tam hæc, quàm illa debet vinciēdis partibus respondere: Structura, nam aliæ texūtur, aliæ constant ex materia per se coacta, vel certo ordine implicata, quæ simplici textura fiūt, nonnullæ hac de causa texūtur, nonnullæ conficiuntur ex tela, quæ ad alium vsum texta scinditur in fascias, his plerunq; vulnera obligamus, illis vtuntur venatores ad crura defendenda, eadē primæ

palmæ parti circũdantur, quæ ex implicata materia fiunt, ab aurigis ad latera cõtinenda adhibentur. Est autẽ perpetuum, vt qui vinciunt, fascijs abundent, & quas habẽt, sciant quàm optimè adhibere, atq; vbi deligẽdi locus est, tales accipiãt, quales docuit Hippocrates, quum inquit [Iam verò fasciæ parentur, leues, tenues, molles, mundæ, latæ, sine suturis, sine eminẽtijs, ita valentes, ne extentæ rumpantur, & paulò amplius]. Mundas quidem esse cõuenit, quoniam sordidæ præterquàm quòd indecoræ sunt, liquore aliquo respersæ, non madescunt, deteriúsq; id reddunt, quo perfunduntur, esse item sui coloris debẽt, ne si purpura inficiãtur, vel alia huiusmodi re, eandẽ noxam afferãt, aut coloris similitudine currentẽ sanguinẽ repræsentẽt: tenues insuper, ne ambitus in tumorẽ nimiũ assurgãt: molles, ne ob duritiẽ vrgeãt: leues, ne onere infestẽt: sint præterea sine suturis inæqualibus, ob quas futurũ esset, vt cõprimerent: tum sine eminentijs, hoc est non sint ora à lateribus ipsa textura confectæ, vel alioquin versæ atque consutæ, nec quædã extantia, quasi fibræ. cùm quæ eminent, vinculũ reddãt inæquale, quæ extãt, non patiantur fasciã facilè circuire. Quòd si fasciæ ex inciso linteo fiant, incidatur nõ transuersum, sed in longitudinẽ, sicut intextũ est, sectione ad stamẽ directa, sic enim lintea facilè scinduntur, quod secus habet, si quà sub tegmen procedit, hoc tẽtetur,

tur, adde, quòd quæ in longitudinem ſcinduntur faſciæ, quod vinctum eſt, firmiùs continent. At vinciendi ratio quædam (vt ſuperiùs dixi) ſimplex eſt, & quædam varia, atque hæc modo nomẽ inuenit à ſede, cui adhibetur, modò ab euentis nonnunquã tranſlato vocabulo à ſimilitudine animaliũ. à ſede, quæ vincitur, nomẽ trahit, oculus, naſus, inguen, cæteráq; huius generis: ab animalibus, cancer, accipiter, aries, lepus, teſtudo: ſed ab euentis, vallũ ſeu coniunctiũ, ſeu diſiunctiũ, operculũ, habena, & quæ his ſimilia ſunt. Præterea ex huiuſmodi vinculis quædam ſunt vincula tantùm, vt tholus, regium, ſcapha, diſcrimen: quædam vincula ſimul & laquei, cuiuſmodi eſt lepus auritus, paſtoralis, cæterique conſimiles. Vinculum inſuper aliud ab altero faſciarũ capite incipit: aliud à medijs faſcijs: aliud vtroq; modo. Quoddam item certis ſedibus idoneum eſt, reliquis alienũ cùm ſit: quoddam alijs quoque aptatur. Super hæc aliud à priori parte cõſpicitur, quòd priorẽ hominis partẽ duntaxat alligatam oſtendat: aliud à poſteriori, aliud ab vtraq; ſimiliter & priorem & poſteriorẽ partem æquè vinctam demonſtrans, atq; hæc nunc cõſimili, nunc diſpari ratione veniunt in conſpectum, quæ omnia plana fiẽt, cùm ad ſingula vẽtum erit. Sed conſiderandũ eſt, inquirendúmq; an quomodolibet ordiri faſcias oporteat: maiores enim omnes ſtatuerunt certas corporis ſedes,

à quibus fasciæ ordiri deberet, exempli causa in capite, ob quācunq; causam vinciatur, fasciæ caput in occipitio collocant, inde ipsam circūagentes, iuncturā cōficiunt, nec quicquā intuentur, quod agūt morbo ne, cuius causa vinculū adhibent, secundū sit, an aduersum: in alijs itē partibus inscitia vel ignoratione (vt credibile est) decepti, locos præscripserūt, necesse enim est rectè vinciente auctore Hippocrate eò incumbere, vt nō solùm deligādæ parti, sed affectui quoq; vinculum cōueniat. Nos igitur non vndecunq; sed quà maximè expedit, ordimur, extremámq; fasciā imponimus, quà docuit Hippocrates, cùm inquit, [Quæ mouentur, vt articuli, quà curuātur, minimis, et maximè collectis, veluti poples: quà extenduntur, simplicibus & latis, veluti patella, obuolui debēt. quæ autē adijciuntur ad continendū quidē, quæ circa hæc sunt: ad suspendendum verò fasciā omnē, quà corpus quiescit, & quà magis cauum est, superimponēda, vt supra vel infra genu. Consentit autem cum capite humeri fascia ad alterā alam demissa: cum inguine, ad alterū ilium: cum crure, super partem huius posteriorem, quæ carnosa prominet. quibus autem sursum labitur, ab inferiori parte suspendenda est: quibus deorsum, à superiori. vbi nihil tale est, quemadmodum in capite, quà maximè æquale est, cōtineri fascia debet, & duci quàm minimè obliqua, vt postremò obuoluta, quà valentissi

lentißimè hæreat, vagos circuitus contineat.] *Oportet præterea deligantem ad ea respicere, quæ in vinculo requiruntur, cuius Hippocrates duas esse species testatur, vnam eius, quod iniicitur, alteram eius, quod iniectum est. vtrobiq; autem summa cura enitendum est. dum vinculum iniicitur, vt celeriter, iocundè, promptè, eleganter. celeriter quidem vt opus expediatur: iocundè, vt facilè præstetur: promptè, vt vbiq; sit in promptu: elegãter, vt oculos delectet. cum iniectum est, vt rectè, vt decorè habeat, nihilq; absit ex his, quæ suprà opus esse retulimus. De vsu autem vinculorum scire licet quædam ea de causa adhiberi, vt continendo curãtibus præsidijs subseruiant: alia non propter hoc, sed vt ipsa per se agant, quibus curatio committitur. in his maximè attendendum à qua parte fascia ordiatur, qua circumeat, qua desinat. quæ singula exquisitiùs conscribi non possunt, docere tamen viam licet per quam medicus facilè iudicare de singularibus poterit, naturam singularium partium perspiciens, quàm facilè alligentur, suspendantur, collocentur: atq; insuper quid vinculum valeat, efficit enim, vt quæ abscesserunt propellantur, hiantia coniungantur, peruersa dirigantur, atq; omnium contraria præstentur. Oportet autem, si quid abscesßit, ita deuincire, vt quæ sublimia sunt, sedẽ contingant, hoc est locum, vnde recesserunt, at non premant:*

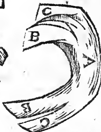
incipiendum verò à parte sana, & qua vltim est finiendum, vt quod subest effundatur, & aliud vltrà non coëat. Sed quæ abscedere volumus, contrario modo penitus alligãda sunt, atq; vbi in vnum adducere conuenit. verũ vbi, quæ hiant, hoc est, quæ in exteriorem partem conuersa sunt, longè initio accepto coniungenda sunt, in cæteris eodem modo vinciendum, tantum ab vlterioribus aliquid adducendum erit, paulatimque comprimendum, primò minimũ, deinde magis, maximæ cõpreßionis terminus sit, vbi se contingunt, aptantúrque, sed non vrgent. verùm in diducendis, quæ cõtracta sunt, si inflammatio est, supersedendum est. si ea non est, præparatione eadem vtendum, sed vinculo contrario dirigere item vbi peruersa oporteat, cætera fieri eadem debent. tum quæ recesserunt adducenda sunt, contraria autem contrà. Hæc omnia medicum quasi leges tenentem, obseruantémque expedit id eligere, quod singulis vitijs idoneum est, miniméque ad certos locos consilium dirigere. Nos, quanquam in vno quoque casu, quà primum ordiri vinculum oporteat, perfectè explicare difficile est, dum tamen fasciarum rationem indicabimus, vt res euidentior sit, locos statuemus, à quibus ordiri potißimùm conueniat: medicus verò in agendo vbique illum eliget, qui maximè in rem erit.

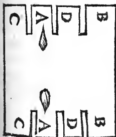
Lint

C
A
B
C
A
B

C
B
I

A
C
B
II

C
B
A
B
C

C
A
D
B
C
A
D
B

C
A
III

Linteum ſciſſum ad ſummum caput, & ei proximam regionem. I.

Linteum iuſtæ magnitudinis ſcinditur in partes ſex, & medium quà verticem complectitur, integrum relinquitur, ex partibus verò pendētibus mediæ findantur è regione aurium, ac ſub mētum demiſſæ, nodo inter ſe vinciātur. Quo facto altera faſciola anguſta media occipitio iniicitur, extremáque ad frontem adducuntur, & à latere capitis nodum accipiunt: quatuor verò partium, quas pendere ſinebamus, hæc ratio eſt, poſteriores propè nodum anguſtioris faſciolæ, priores ſupra occipitium inter ſe colligantur. licet item abſque nodo, aliis ſubiectis, aliis ſuperdatis, poſtremæ fibulam imponere.

Linteum ſciſſum ad frontem, & partes, quæ iuxtà ſunt. II.

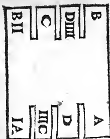
In quatuor partes ſcindere linteum oportet, medio intacto quà fronti circumdetur: prioreſq; partes ſuper poſteriores, quæ dependeant, ad occipitium dare, ibíque inter ſe deuincire: poſt hæc reliquas duas conuerſas, in ſummo capite colligare, quæ ſub mentum etiamnum demitti poſſunt, & ibi nodum accipere. Hoc vinculo ad occipitium quoque vtimur, partibus à latere capitis nodo inter ſe deligatis.

Linteum ſciſſum ad totum caput. III.

Linteum ſciſſum in partes octo, ita, vt medium

dium integrum sit, donec tegere caput posit, toti capiti obuoluatur: tum ex pendentibus partibus, duæ iuxta aures fissæ sub mento inter se deligentur, è reliquis verò, binis à priori parte, quaternis à posteriori, duæ à posteriori extremæ super alias ducantur ad frontem, altera alteri subiecta, vt à superiori contineatur, deinde priores duæ ferantur ad occipitium, sic, vt æquè alteri altera insidat, his comprahenduntur quæ priùs fuerant circundatæ, reliquæ duæ posteriores ad frontem attrahãtur, altera similiter alteri subiecta, extremáq; à latere fibula inijciatur. Hæc vinciendi ratio efficit, vt caput sine nodis inuolutum defendatur à tædio, quod hi comprimendo afferre plurimum solent.

Cancer

B
DIIII
C
BII
A
D
IIIC
IA

IIII

C
A
A
B
V

VII
IV

Cancer, siue vinculum capitis, siue operculũ scissum in partes octo, ad caput. IIII.

Medium amplecti debet vniuersum caput, sic vt quatuor partes à fronte rectè dependeãt, ab occipitio totidem: ex illis exteriores, ad occipitium porrectæ inter se alligentur: ex his exteriores similiter frõti circũdatæ, à latere deligẽtur. tũ ex reliquis, quæ in fronte scissæ partes sunt, ad occipitiũ, quæ in occipitio, ad frõtẽ attrahantur.

Operculum ex fascia lata triũ capitum (σκεπάστρα dicitur) & ex altera, quæ hanc continet (κάτοχος vocatur) & tertia, quæ prohibet, ne totum vinculum diducatur, καθολκεὺς nominatur. V.

Pertinet ad obuoluendũ vniuersũ caput, dicitur aũt παρασκεπάστρα. est quidẽ κάτοχος fascia lõgior, quæ in orbẽ faciei & capiti circũdatur, vt operculũ cõprehendat: sed καθολκεὺς ex fascia fit oblonga, adhibetúrq; eo noĩe, vt diduci vinculũ nõ sinat. quarũ hæc ratio est. Linteũ adhibetĩ sic latũ, vt caput vniuersũ cõplectatur, lõgius quã vt duplicatũ, hoc efficiat, cuius alterũ caput occipitio datur, alterũ à frõte depẽdet: tum angustior fascia sub mẽtũ media injicitur, & in vtrãq; partẽ per malas attrahiẽ inter frõtẽ & verticẽ, inde sub mẽtũ rursus demittiẽ: post hæc alterius angustioris fasciæ mediũ frõti injicitur, capitáq; in orbẽ ad occipitiũ porrecta, ibi & inter se, & cũ alterius angustioris fasciæ capitibus

alligãtur: at quod à facie pẽdebat in longitudinẽ, vsq; dũ ad supercilia vẽtũ fuerit, diuiditur in duas partes, quæ in frõte altera super alterã insidẽte ad similitudinẽ literæ X. in orbẽ ad occipitiũ ducũtur, atq; ibi deligãtur. Poteſt autẽ vna faſcia duntaxat longior, & operculũ continere, & prohibere, ne tota iũctura diducatur, ad hũc modũ, ſi media inter frontẽ et verticẽ ordiatur, capita verò recta per malas ſub mẽtũ demiſſa, ibiq; altero ſuper alterũ excedẽte in ſimilitudinẽ literæ X. ſub imas aures ad occipitium dẽtur, vbi rurſus in ſpeciem literæ X. inter ſe aduerſa ad frontẽ ducantur, & nodo à latere deligẽtur.

Hactenus de ſimplicibus vinculis, ſequitur, vt de varijs dicamus, ſi id anteà oſtenderimus, quòd faſciæ circuitũ alius dicitur rectus, alius trãſuerſus, obliquus alius, quid autẽ hi ſibi velint, nomina declarãt: tũ alius στεφανιαῖος, μετωπιαῖος alius, παρειὰς alius, alius γωνιὰς: præter hæc aliud vinculũ orbiculare, aliud in orbẽ ſerpẽs nũcupatur, aliud poſtremò aſcia. eſt autẽ στεφανιαῖος, qui coronarũ modo inter frõtẽ & verticẽ tẽdit: μετωπιαῖος, qui frõtẽ ambit: γωνιὰς, qui ſub mẽto circũagit: παρειὰς ſimiliter à malis p quas ducit, nomẽ habet: illa demũ vocatur aſcia q̃ lunata figura ab vna parte ſima eſt, ab altera gibba. Circuitũ igitur iſtæc nõia ſunt.

Rhombus alter ſimplex, alter Hippocratis, de quo nunc. V I.

Aptiſsimũ eſt vinculũ hoc (vt quidã ſenſerũt)

ad futuras, vbi dehiscũt, vel (vt alijs placet) ad partiũ, quas vulnus diduxit, glutinationẽ, atq; ad emittẽdũ humorẽ, eo, quòd cõprimendi vulneris vim habeat. sic autẽ circuire debet fascia à latere capitis orsa, obliqua duceẽda est ad verticem atq; alterũ tempus, deinde malis vtrinque circũdãda, & obliquè parti priùs obuolutæ aduersa in modũ literæ X. ad occipitiũ demittenda, inde obliqua, sic, vt à priori circuitu distet, per malas porrigenda est ad alteras malas, ac rursus obliqua sursum danda, vt bis X. literam repræsentet, quódque in medio est rhombi figuram accipiat, quo facto ad occipitium ferenda est, & fronti in orbẽ iniJciẽda, eatenus autem circũagẽda, vt quæ nuda sunt, includãtur.

Semirhõbus vel lepus sine auribus. VII.

Huic, & illi, cui nomen est Tholus, in omnibus eadem vis est. Ratio adhibendi huiusmodi est. fasciæ caput occipitio inijcimus, eámq; sub infimam auriculam obliquè inter frontem & verticem ad occipitium ducimus, tum inter frõtem & verticem priori parti aduersam, ac sub infimam auriculam ad occipitium attrahimus, post hæc fronti circumagimus sic, vt quod medium est, semirhombi effigiem referat. extrema verò fascia, non modò in hoc, sed in alijs quoque capitis vinculis, fibula à latere vincienda est. Possumus etiam, si ex vsu sit, fasciam circumducere, non ab inferiori parte sursum, sed cõtrà-

IX

VIII

XI

X

XII

XII

Vinculum ad caluariam, vel scapha, vel Tholus, seu Dioclis, seu Glaucij. VIII.

Maximè idoneum est, vbi summum caput, & quod inter ipsum & frontem est, vincire cōuenit. hoc autem modo ipsum inijcies. orsus ab occipitio fasciam rectè per verticem duces ad frontem, ibiq; sinistræ manus digito indice continebis, & iuxta priorem partem rursus ad occipitium demittes, ab eóque tertio ad frontem porriges iuxta partem priorem, vbi ipsam obuolues per eum sinum, qui à digito tenebatur, postremò fronti circumages.

Thais Perigenis, quam alij ad Molpi eam auctorem referunt. IX.

Adhibetur eadem causa, qua Tholus, sed quandam præter vsum elegantiam habet. Vbi Tholus vinculum superdatum fuerit, angustioris fasciolæ caput, sub eius ambitum indatur, eáque porrigatur obliqua ad summum caput, & inter ipsum & frontem, tum in fronte sub prioris fasciæ sinum agatur, inde obliqua ad verticem, per id, quod inter ipsum & frontem est, ducatur, post hæc ad occipitium, dein sub infima auricula dextra inter frontem & verticem, sub infima auricula sinistra rursus ad occipitium reuertatur. Nos verò, vt fideliùs contineatur, alium quoque ambitum per frontem adijcimus.

Thais alia sine auctore. x.

Tholo obuoluto, fasciola, quæ digiti latitudinem æquet, vel etiamnum angustior sit, orsa ab occipitio recta ad summum caput, & ad frontem, per id quod inter ipsam & verticem est, adduci debet, ibiq; duplicata rursus ad occipitiū porrecta conuerti, atq; inde per dextram capitis partem ad verticem, & inter ipsum & frontem procedere, deinde ad sinistrum tempus demitti, quà duplicanda est, & per partem priùs obuolutā ad dextram capitis attrahenda, inde similiter duplicata ad tempus, quod tertiò fiat, vt tres sinus duplicatæ fasciæ cincinnorum imaginem referāt, sed postquam tertiò ad dextram occipitij partem ventum fuerit, fasciola ad sinistram partem conuertenda, vt æquè in altero tempore conspiciatur, postremò, vt benè priores ambitus teneat, fronti circumagenda.

Discrimen. x i.

Ad eosdem pertinet ad quos Glaucij Tholus, inijcitúrq; hoc modo. fasciæ, quod satis est, à facie dependeat, & reliqua eius pars ad summum caput, per id quod inter ipsum & frontem est, feratur, inde ad occipitium, ibíque tradatur ministro continenda, post hæc conuersa circa frontem detur, quo facto caput à facie pendens, per partem primò iniectam, rectè ad verticem, per id, quod inter ipsum & frontem est, procedat, inde ad occipitium, ibique finiatur.

Scaph

Scapha, seu Tholus Diocleus.

XII.

Rectè datur, vbicunque coniungere diducta necesse est, vel quòd ob diutinum materiæ cursum ad oculos incisa cutis fuerit, vel quòd frons alioquin vulnus acceperit. Obuoluitur autem hoc modo. fasciam ab occipitio orsam trahimus sub infima auricula dextra, vel sinistra, prout ab hac vel illa priùs ducendam æstimabimus, inde ad tempus adiunctum, ab eóque transuersam inter frontem & verticem, porrigimus ad alterum tempus, inde sub infima auricula ad occipitium, quà caput priùs superiniectum adstringimus, dein super aurem fronti circundamus, sic, vt ambitus hic, illi subijciatur, qui inter frontem & verticem procedit, ac vterque è regione alterius, ab interiori parte sit resimus, tum quoties opus est eodem modo circumagimus.

Iniicitur & aliter per duos fasciæ ambitus, circa eam suturam, quæ ad aures per verticem tendit, sic, vt alter ambitus super suturam sit, alter infrà, & vterque ab interiori parte sit resimus, inferior autem sursum procedere debet, superior verò deorsum.

XIIII

XIII

XVI

XV

XVII

XVI

Thais sub incerto auctore.

XIII.

Illis idonea est, quibus quod inter frontem & verticem est ac proximas partes, conuenit deuincire. Eam sic admoueto, vbi semirhombum inieceris, sic tamen, vt fascia frontem non complectatur, ipsam ab occipitio obliquam, ad verticem & frontem porrigito, ibique conuertito, facitóque, vt circa frontem lunæ figuram imitetur, & cornua sursum spectent, ima parte sita inter supercilia: post hæc ab altera parte verticis ad occipitium ducito sicq; circa frontem attrahito. huiusmodi vinculum præter eam, quam semirhombus affert vtilitatem, est etiam aliquo modo speciosius.

Glaucij vinculum superimpositum, vel additum.

XIIII.

Ad eosdem confert, ad quos vinculum ad caluariam, sed huic magis fidendum. igitur, vbi vinculum ad caluariam adhibitum est, aliud superinijcito, cui nomen est lepus sine auribus, ne longum faciam.

Regium. XV.

Idem efficit, quod Thais sub incerto auctore, nimirum, quod inter frontem & verticem est, ac proximas partes, deuincit, cuius hæc ratio est. fasciæ quantum satis est dependere à faciei sinimus, quódque ex ea restat, inter frontem

& verticem rectà ad occipitium trahimus, inde conuersam sub ima aure inter frontem & verticem obliquè ad occipitium, ab hoc obliquè item ad id contrariæ partis, quod inter verticem & frontem est, tum per tempus, ac sub ima aure ad occipitium ducimus, deinde caput, quod à facie pendebat, ad frontem attrahimus, térq; ibi replicamus, sic, vt sinus ad similitudinem graduum, se excedant, quos postremò comprehendimus fascia circa frontem obuoluta.

Capistrum, quod dimidiatum, vel ad alteram partem dicunt. XVI.

Expeditissimum est, vbi maxillam seu vulneratam, seu prolapsam, seu ob distentionem oris aliúmve morbum oportet ab altera parte vinciri. fascia ab occipitio orsa, obliqua per verticem, & inter ipsum & frontem per tempus ferri debet ad malas, inde sub mẽto & ima aure alterius partis ad occipitium, deinde sub imis auribus ac mento attracta eodem reuerti, atque ad eandem rationem, quoties opus est, circuire. Tunc verò commodum ita circundatur, quum à superiori parte deorsum deligandum est, sin ab inferiori parte sursum, fascia ab occipitio incipiat, & sub infimam auriculam, mentúmque procedat, tum per malas ducatur, & obliqua inter frontem & verticem ad occipitium, dein sub mentum circunagatur, postremò frontem ambiat.

Capiſtrum ad vtranque partem.

XVII.

Ad eos pertinet, quibus maxilla vel vtrinq; ſuo loco mota eſt, vel alio quopiam tenetur, ex ijs, quæ dicta ſunt in capiſtro ad alteram partem. faſcia occipitio primùm iniecta, obliquè per verticem & inter ipſum & frontem ad malas porrigitur, demiſſáque ſub mentum maxillam, & malas ab altera parte amplectitur, inde inter frontem & ſummum caput per partem priùs iniectam in ſpeciem literæ X. ad occipitium reuertitur, & ſub imis auribus ac mento rurſus ad occipitium data, nouiſſimè frontem complectitur.

XIX

XVIII

XXI

XX

XXIII

XXII

Idem ab inferiori parte sursum. XVIII.

Ab occipitio ordiatur, & sub infimā auriculam, ac sub mentū detur ad malas, inde obliquè per summum caput ad occipitiū tendat, ab eóq; sub infima auricula alterius partis, & sub mento demittatur, tum ad malas, post hæc obliquè inter frontem & verticem ad occipitium ducatur, & fronti postea circundetur.

Idem in vtranq; partem ductum à superiori parte deorsum. XIX.

Media fascia cōplecti occipitium oportet, capitáq; eius per verticē obliqua inter ipsum & frontem porrigere, sic vt X. literam repræsentent, deinde per malas sub mentum, & sub imas aures ad occipitiū reuerti, post hæc circa frōtem obuolui, & ad occipitium adducta sub mentum demitti, postremò ad occipitiū per frōtē circuire.

Idem aliter. XX.

Media fascia super frontem detur, capitáq; eius ducantur ad occipitiū, ibíq; figurā accipiāt literæ X. post hæc sub imas aures ac mētum ad malas, inde inter frontem & verticem obliqua ad occipitium demittantur, tum sub mentum, nouissimè per frontem circundentur.

Aliter. XXI.

Fascia media ab occipitio orsa, capita sub imas aures mentúmq; attrahēda sunt, tum per malas, quod superest eodem modo obuoluēdum, quemadmodum in ea, quæ proximè posita est.

Capist

Capistrum obliquum ad alteram partem, quo vinciuntur, quæ iuxta aurē sunt, & maxillæ processum. XXII.

Ab occipitio initium sumat, & sub infimam auriculam ad tempus, atq; inter frontē & verticem obliquè ad occipitium, & circa frontem procedat, sæpiúsq; ad eādem rationem circūeat. quo modo procedere debet, cùm ab inferiori parte sursum attrahitur. Sin expeditius sit à superiori parte deorsum, ita porrigatur, incipiat ab occipitio, & obliquè per verticē & inter ipsum & frōtē ad tēpus procedat, ab eóq; sub imā aurī ad occipitiū reuertatur, deinde frōtem ambiat.

Quod alij leporem sine auribus, alij semirhombum vel nauiculam dicunt, ad vtranq; partem, cōmodissimè ad frontem, & ex parte etiam ad id, quod inter ipsum & verticem est, adhibetur.

XXIII.

Occipitio primùm fasciam iniicimus, ab eóq; sub infimam auriculam ad tēpus, & inter frontem & verticem adducimus, & obliquam ad occipitium demittimus, inde circa frontem iuxta angulum oculi tempori propiorem, & inter frontem & verticem obliquè ad occipitium, inde obliquè inter verticem & frontem, parti priùs iniectæ aduersam sic, vt ibi X. literam repræsentet, post hæc sub infimam auriculam ad occipitium, postremò circa frontem.

Idem

XXV

XXIIII

XXVII

XXVI

XXIX

XXVIII

Idem in vtranque partem, ductum à superiori parte deorsum.

XXIIII.

Media fascia occipitium amplectitur, capitáque eius per verticem inter ipsum & frontem adducito, sic, vt ibi X. literam repræsentent, inde sub imas aures ad occipitium, post hæc circa frontem attrahito.

Idem ab inferiori parte sursum. XXV.

Fascia media ab occipitio orsa sub infimis auriculis in vtranq; partem ducitur ad angulos oculorum temporibus propiores, ab his inter frontem & verticem ab occipitium reuertitur, deinde frontem comprehendit. quibusdam placet hanc sub mentum quoque circunagi.

Vinculum à superiori parte iunctum.

XXVI.

Capistrum rectum ad vtranq; partem adhibemus, fasciámq; non ampliùs sub mentum, sicut in illo, sed per medium nasum agimus ad occipitium, & super eam suturam attrahimus, quæ ad aures per verticem tendit.

Vinculum Glaucij valde iunctum.

XXVII.

Eadem ratione obuoluitur, atq; id, quod à superiori parte iunctum inscribitur, nisi quòd fertur etiam sub mentum.

Perigenis galea gladiatoria. XXVIII.

Aptissima est, vbi caput ac malæ pluribus

locis vulnus acceperunt. capistrum obliquum id vtranque partem iniicitur, dein Glaucij sca pha, post hæc rursum capistrum ad vtramque partem. nonnulli, vt vinculum hoc elegantius reddant, id capitis ornamentum, quod κεφαλον appellant, parantes assuunt. adhibetur item & alio modo sine obliquo capistro, & fascia per malas minimè porrecta.

Galea aliter ad eosdem.

XXIX.

Fasciæ quod satis est à fronte dependeat, reliqua ad occipitium recta ducatur, & eatenus obuoluatur, vt rectum capistrum efficiens totas genas et caput cõplectatur, quo facto, caput quod à fronte pendet, sursum conuertendum est, & rectè per verticem ad occipitium attrahendum, ac si placeat, sub imas quoque aures adducendum.

C

D
B
C
F
F
XXXI

D
C
B
L
XXX

D
E
C
D
XXXIII

D
E
C
XXXII

H
G
XXXIIII

D
H
C
G
XXXIIII

Lepus auritus. XXX.

Sic appellant semirhombum, vbi laqueus ille accedit, quem auriculas nuncupant, qui vel gladiatoribus decoris causa datur, vel vt caput contineat, vbi propter aliquem faciei affectum pertractare id oporteat. si decoris causa, auriculæ breues sint, & in medio frontis, nam sic animalis imaginem referunt: sin vt contineant, in medio similiter, & magnæ, vt digiti in earum sinus coniecti, continere caput queant.

Alius ad tempora. XXXI.

Hac ratione obuoluitur. ex altera parte fasciæ laqueus fit pastoralis, vel qui duos habens sinus nominatur (quos sæpius in libro de laqueis breuiter declarauimus) & fronti iniicitur, super quem deinde semirhombus, vel nauicula circumligatur.

Simplex oculus, vel tenue vinculum ocularium. XXXII.

Fasciam ab occipitio orsam ducimus per verticem inter ipsum & frontem, inter supercilia, ad oculum sic, vt ipsum contegat, inde sub infimam auriculam ad occipitium, postremò circa frontem.

Idem ab inferiori parte sursum.

XXXIII.

Ab occipitio initium sumit, & per summũ caput inter ipsum & frontem inter supercilia ad oculum, tum sub infimam auriculam ad ocu

lum, inter frõtem & verticem agitur, post hæc ad occipitium, & circa frontem.

Duplex oculus à superiori parte ductus. XXXIIII.

Orditur ab occipitio, & per summum caput, atque id, quod inter ipsum & frontem est, inter supercilia fertur ad oculum, tum sub infimam auriculam alterius partis, ad alterum oculum, inter supercilia inter frontem & verticem ad occipitium, posteà circa frontem.

Potest etiam, si ad rem magis pertineat, initio conuerti, & ab inferiori parte sursum circumdari.

Duplex

XXXVI

XXXV

XXXVIII

XXXVII

XL

XXXIX

Duplex in vtramque partem ductus à superiori parte deorsum. XXXV.

Media fascia ab occipitio orsa, ducere capita oportet inter frontem & verticem, atque inter supercilia, sic, vt ibi X. literæ figuram accipiant, tum ad oculos, atque inde sub imas aures ad occipitium & circa frontem.

Aliter XXXVI.

Media fascia ordiatur à fronte, capita ad occipitium dentur, inde admodum literæ X. similiter, atque in superiori vinculo procedant.

Oculus rectus ad alteram partem. XXXVII.

Orsi ab occipitio fasciam per summum caput, & inter ipsum & frontem directà ad oculum ducimus, inde per eam partem, qua maxilla cum malis committitur, sub mentum, & sub infimam auriculam ad occipitium & circa frontem.

Duplex ex eodem ductus. XXXVIII.

Priusquam frontem comprehendat, ab occipitio ad alterum oculum, trahi debet, tum rectà, quà maxilla cum malis committitur, sub mentum, ab eóque sub infimam auriculam ad occipitium & circa frontem.

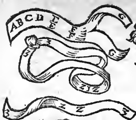
Idem ab inferiori parte. XXXIX.

Fasciam ab occipitio orsam ducito sub infimam auriculam, ab eáque sub mentum, & quà maxilla cum malis committitur, ad oculum,

lum, inde inter frontem & verticem ad occipitium, post hæc sub infimam auriculã, sub mentum, quà maxilla cum malis ex altera parte committitur, ad oculum attrahito, tum inter supercilia super partem prius iniectam ad modum literæ X. inter frontem & verticem ad occipitium porrigito, & circa frontem nouissimè circumdato.

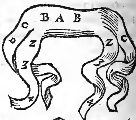
Idem in vtramque partem ductus. XL.

Fascia media non secus ac in ea, quæ obliqua oculum vinciebat, occipitio inijciatur, capitáque à superiori parte, vel inferiori attrahantur, potest etiamnum media fascia sub mento incipere.

ABCD
E
F
G
Z
Z
Z

XLI

XLI

B A B
C
D
Z
3
4

XLIIII

XLIII

Linteum sciſſum ad naſum. XLI.

Faſcia eatenus lata eſſe debet, vt naſum complectatur, longa verò, vt duplicata à naribus ad occipitium perueniat. Orſam igitur ab occipitio rectà per verticẽ & inter ipſum & frontem ad medium naſum adducimus, & quod ex ipſa ſupereſt à facie ſinimus dependere, quod rectum in duas partes ſcindimus, vſque dum ventum ſit ad ſuperius labrũ. quo facto alteram faſciolam mediam, ab imo naſo orſam ſuper eam, quæ ſciſſa pendet à facie, in vtranq; partẽ, ſub imas aures ad occipitiũ ducimus, ſuper partem primò iniectam, ſic, vt ibi X. literam repræſentet, miniſtróq; tradimus, deinde partes ſciſſas à facie conuertimus ab vtraque parte naſi inter ſupercilia, vt ibi literæ X. ſimilitudinem accipiant, ac per ſummum caput obliquas ad occipitium porrigimus, & cũ priori capite iungimus, ſuper quas deinde capita à miniſtro contenta circa frontem attrahimus, ſic, vt à latere nodo vel fibula inter ſe vinciantur.

Funda ad naſum ex quatuor capitibus. XLII.

Scindendum linteum eſt in partes quatuor, mediúmque integrum relinquendum, quà vincire debet imum naſum. ex capitibus verò, quæ ſuperiora ſunt, pendere deorſum oportet, inferiora per genas primùm ad angulos oculorũ temporibus propiores procedere, inde inter frontem

& verticem ad similitudinem X. literæ inter se commissa à ministro contineri, reliqua duo sub imas aures ad occipitium demitti, ibíque literæ X. similitudine accepta, circa frontem agi, & à latere inter se deligari, tum quæ à ministro tenebantur, in occipitio desinere.

Eadem ex tribus fasciolis. LXIII.

Vna media iniicitur sub imo naso, capitáque eius per oculorum angulos temporibus propiores inter frontem & verticem ducuntur, ibíque aduersa ad imaginem literæ X. à ministro continentur, altera media datur super imum nasum, & in vtramque partem ducitur ad occipitium, ibíque accipit nodum cum capitibus à ministro contentis, tertia orditur à fronte, & capiti circumdata à latere deligatur.

Eadem ex duabus. LXIIII.

Vna sub imo naso dari media debet, capitáque eius per angulos oculorum temporibus propiores inter frontem & verticem porrigi, atque inter se aduersa in speciem literæ X. ministro similiter tradi: altera media iniici super imum nasum, & capita eius ferri sub imas aures ad occipitium, & ibi X. literæ similitudine accepta per frontem circumagi, & à latere deuinciri.

Nasus

XLVI
XLV

XLVIII
XLVII

L
XLIX

Nasus ex binis fasciolis. XLV.

Vna super nasum in longitudinem detur, dimidiáque pars à fronte dependeat, reliqua per verticem recta ad occipitiū porrigatur. sed alterius medium dandum est sub imum nasum, capita verò sub infimas auriculas ad occipitium ferenda, vbi debent literæ X. similitudinem accipere. post hæc prioris fasciæ quod à fronte pendet, sursum conuertendum, & super partem primò volutam recta per verticem ad occipitium demittendum. quo facto, capita quæ ibi literæ X. figuram acceperant, id complexa, postquam fronti circundata fuerint, finienda sunt.

Accipiter ad nasum ex tribus fasciolis. XLVI.

Vna sub imo naso media incipit, cuius capita vtrinque iuxta nares inter supercilia ducuntur ad imaginem literæ X. inde ad summum caput atque occipitium dantur, ibíq; continentur: altera media super imum nasum obuoluitur, capitáque eius sub infimas auriculas ad occipitium demittuntur, & ibi inter se, & cum capitibus, quæ continebantur, vinciuntur: tertia media à fronte orditur, & in vtranque partem circumacta à latere capitis finitur.

Idem ex binis fasciolis. XLVII.

Prior fascia perinde atque altera circumagenda est. sed capita huius in occipitio ad literæ X. similitudinem inter se aduersa, vbi frontem comple

complexa sunt, finiuntur: illius verò sub his comprehenduntur, vel ipsa quoque in occipitio in speciem literæ X. inter se aduersa sub mentum adducuntur, ibíque inter se alligantur.

Fascia glomerata ad idem.

XLVIII.

Fasciæ pendere tantum à facie finito, quātū à naribus possit ad occipitium peruenire, reliquā eius partem rectà per nasum, inter supercilia ad frontem & verticem trahito, inde per medium caput ad occipitium demittito, ibíque conuersam sub infima auricula ad imum nasum attrahito super partem pendentem, inde sub infima auricula alterius partis ad occipitium ducito, ibíque contineto, post hæc caput, quod à facie pendebat, rectà super partem priorem volutam, ac occipitium dato, sic, vt à reliqua fascia comprehendatur, quam postremò circa frontem adducito, & ad occipitium reuersam à latere capitis deuincito.

Funda. XLIX.

Orsa ab occipitio obliqua per verticem & inter ipsum & frontem tendit ad angulum oculi tempori propiorem, inde per genā ad imum nasum, ab eóque ad genam similiter alterius partis, oculi angulum tempori propiorem inter frontem & verticē, ad summū caput fertur priori parti aduersa. post hæc ad occipitiū demittitur, & sub infimis auriculis porrecta ad occipitium

cipitium reuertitur, nouißiméque fronti obuoluitur.

Eadem aliter. 1.

Fasciam occipitio primùm iniicimus, deinde obliquam per verticem ad tempus atque angulum oculi tempori propiorem adducimus, ab eóque sub imum nasum, atque infimam auriculam rursus ad occipitium demittimus, ibíq; conuertimus, & priori parti aduersam obliquam ducimus ad tempus, ac sub imum nasum ad infimam auriculam contrariæ partis, post hac ad occipitium, deinde sub infimam auriculam, sub imum nasum, ac sub imam auriculam alterius partis ad occipitium, postremò circa frontem obuoluimus.

Amin

LII

LI

LIIII

LIII

LVI

LV

Amintæ vallum. LI.

Orsi ab occipitio, fasciam obliquè per verticem ducimus, atque inter ipsum & frontem inter supercilia, inde à latere iuxta angulum oculi, naribus propiorem rectà ad proximam narem, inde quà maxilla cum malis committitur, attrahimus, tum sub mentum demittimus, & sub infimam auriculam ad occipitium damus, ab eóq; per verticẽ obliquè inter ipsum & frontem, atq; inter supercilia porrigimus, priori parti aduersam in speciem literæ X. post hæc à latere nasi ex contraria parte & quà, maxilla cum malis committitur, sub mentum atque infimam auriculam alterius partis ad occipitium, inde fronti circundamus, post hæc sub infimam auriculam, per medium nasum, ad alteram infimam auriculã atq; occipitium. præter hæc nonnulli quoq; mentum complectuntur. Adhibetur autem commodissimè, vbi vel inter supercilia, vel medium nasum deligare opus est.

Phaleræ, seu vallum. LII.

Ab occipitio inchoatur, & obliquè per summum caput atque inter ipsum & frontem procedit inter supercilia, inde iuxta angulum oculi naso propiorem per genam sub imam aurem ad occipitium, ab eóq; per contrariã partem sic, vt inter supercilia literæ X. figuram accipiat, tum obliquè inter frontem & verticem, per verticem ipsum ad occipitium demittitur, deinde

ſub infimam auriculam, per medium naſum, atq; alteram infimam auriculam, item ad occipitium reuertitur, poſt hæc circa frõtem agitur. Quidam, vt ſpecioſius vinculum efficerent, per eam quoque ſuturam, quæ ad aures per verticem tendit, circuire voluerunt. Poteſt etiam, ſi res poſtulat, faſcia duci in vtranque partem. huic & ſuperiori eadem vis eſt.

Menecratis accipiter. LIII.

Faſcia primùm occipitio detur, & rectà per verticem inter ſupercilia tẽdat iuxta angulum oculi naſo propiorem, & ab altera nare ſuper imum naſum feratur iuxta alterũ angulũ naſo propiorẽ, & inter ſupercilia, vt ibi ſimilitudo literæ X fiat, poſt hæc rectà iuxta partem prius volutam ad occipitiũ reuertatur, ibiq; conuerſa ſub infimam auriculã, & ſuper imum naſum, ac ſub infimam auriculam alterius partis, itidem ad occipitium adducatur, & fronti nouiſſimè circundetur, quam agere etiam licet ſuper eam ſuturam, quæ ad aures per verticem tendit. Nonnulli, vt elegantius vinculum reddant, adijciunt ſemirhombum, cuius rationem ſuprà indicauimus.

Amintæ vallum ad naſum in alteram partem declinatum.

LIIII.

Faſciam ab occipitio orſam rectà ad ſummum caput adducito, deinde inter ipſum & frõ

tē, atq; inter ſupercilia ab altera nare ſub imum naſum attrahito, inde ſub imam auriculam alterius partis, & ſuper imum naſum, ab eóque ſub imam aurem ad occipitium obuoluito, inde circa frontem.

Hippocratis vinculum adducens. L V.

Idem præſtat, quod proximè poſitum. ſic autem obuoluitur. membranula palmæ longior accipitur, cuius vnum caput glutine vel gummi illitum naſo agglutinatur ab ea parte, in qua iacet: alterum ſub imam aurem ad occipitium adducitur, ab eóque ad frontem, quà ſimiliter agglutinatur.

Ad aures linteum ſciſſum in quatuor partes. L V I.

Medium auriculam complectatur, ex partibus verò ſciſſis, quæ ſuper auriculam ſunt, vbi X. literæ figuram acceperint, vna per frontem, altera per ſummum caput, ad occipitium porrigantur, tum quæ per frontē procedebat, quà X. literæ ſimilitudo eſt, attrahatur, quæ per verticem, ad frontem ducatur, & à latere capitiſ ambæ inter ſe vinciantur, ſed partes ſubiectæ aduerſæ inter ſe procedant, & altera per poſteriorem partem, altera ſub mentum detur ad occipitium, ibique nodum accipiant.

Auris

C
B
G
F
A
D
E
LVIII

6
2
7
8
9
3
5
4
LVII

LIX

LXI

B
B
A
A
C
LX

Auris ex fascia glomerata. LVII.

Fascia post læsam aurem prope occipitium orsa, per ipsam ferri debet, vt ex parte eandem includat, inde inter frontem & verticem attra hi non longè à fronte, tum per priorem partem prope alteram aurem, ac sub mētum ad aurem affectam, deinde inter verticem & frontem ad posteriorem partem integræ auris, & sub mentum, atque infimam auriculam ad occipitium, inde circa frontem, ac rursus ad occipitium.

Aliter. LVIII.

Occipitio primùm inijcitur, & sub infimam aurem sanam inter frontem & verticem ad priorem partem affectæ auris porrigitur, atque inde sub mentum, & sub infimam aurem ad occipitium, deinde obliquè super aurem, post hæc circa frontem.

Linteum scissum in partes sex ad regionem iuxta aurem. LIX.

Medium super locum vinciendum inijcimus, ex partibus verò alijs à ceruice dependentibus alijs super caput collocatis, eas, quæ à priori parte sunt, inter frontem & verticem nodo inter se deuincimus, medias verò in summo capite & inter se, & cum prioribus alligamus, posteriores ad occipitium adductas, vt X. literam referant, circa frontem agimus sic, vt à latere capitis finiantur.

Iunctura ad malas ex tribus fasciis.

L X.

Vna media inter frontem & verticem iniiciatur, capitáque eius per malas sub mentum demittantur, ab eóque per malas iuxta priores partes inter frontem & verticem procedant, ibíque inter se colligentur, quòd si oculos quoq; deuincire volueris, ducantur non iuxta priorem partem, sed per oculos, tum inter frontem & verticem data in speciem literæ X. ad occipitium adducantur: altera fascia media inter frontem & verticem orsa in vtranque partem attrahatur iuxta oculorum angulos temporibus propiores, ad mentum, atque ibi nodum accipiat: tertia media medium nasum amplectatur, capitáque eius sub infimis auriculis ad occipitium adducantur, ibíq; X. literæ similitudine accepta per frontem circumeant, & nodo à latere capitis vinciantur.

Longa ad frontem & regionem, quę inter supercilia est ex fascia glomerata. L XI.

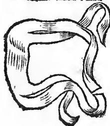
Dari primò super occipitium debet, post hæc rectà duci ad frontem & inter supercilia, deinde ad occipitium reuerti, & postremò per frontem circumagi.

LXVI

LXIII

LXVIII

LXVII

LXX

Funda ad labrum inferius scissa in partes quatuor. LXII.

Medium, quod integrum est, iniicito super labrum inferius, superiores verò partes ad mentum adducito, atq; inde ad occipitium, ibiq; in speciem literæ X. altera super alteram exceden te, ad summum caput, & inter ipsum & frontem attrahito, ministróq; tradito, reliquas verò binas partes sub infimis auriculis ad occipitium porrigito, atque ad formam literæ X. ad frontem attrahito, & has, & quæ à ministro contiuebantur, inter se deuincito.

Eadem ad labrum superius. LXIII.

Media superius labrum complectitor, inferiores partes iuxta angulos oculorum temporibus propiores adducito inter frontem & verticem, vt ibi X. literæ figuram accipiant, inde ad occipitium demittito, reliquas duas partes sub infimas auriculas ad occipitium attrahito, ibiq; inter se aduersas circa frontem agito, & inter se deuincito.

Fascia glomerata ad labrum inferius. LXIIII.

Orditur ab occipitio, & sub infima auricula fertur ad labrum inferius, ac sub infima auricula reuertitur ad occipitium.

Eadem in vtranque partem ducta.

LXV.

Media labrum complectitur, capitáq; eius sub imas aures ad occipitium attrahuntur, & fronti circundantur.

Alia. LXVI.

Incipimus ab occipitio, & sub infimam auriculam ad labrum fasciam ducimus, ab eóque sub infimam auriculam ex altera parte ad occipitium, inde per verticem obliquam, & inter ipsum & frontem ad tempus porrigimus, ab eóq; per malas sub mentum ad malas ex altera parte deinde inter frontem & verticem in speciem literæ X. inde ad occipitium, postremò circa frontem.

Ad labrum superius. LXVII.

Ab occipitio ordiatur, & obliqua detur inter verticem & frontem iuxta oculi angulum temporibus propiorem ad labrum superius, ab eóque ad alterum tempus, atque oculi angulum ipsi propiorem, tum inter frontem & verticem super partem priùs iniectam ad imaginem literæ X. inde ad occipitium & circa frontem.

Eadem à medio orsa. LXVIII.

Media superius labrum complectere, capitáque iuxta tempora, oculorúmq; angulos temporibus propiores porrige, inde inter frontem & verticem, vt ibi X. literam referant, tum ad occip

ad occipitium, post hæc per frontem, rursus ad occipitium.

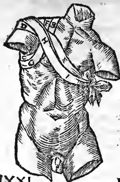
Funda scissa in partes quatuor ad occipitium. LXIX.

Media occipitium comprehendit, ex partibus verò, quæ subiectæ sunt per malas atque angulos oculorum temporibus propiores inter frontem & verticem feruntur, ibique inter se deligantur. reliquæ sub infimas auriculas ad occipitium ducuntur, vbi ad modum literæ X. altera super alteram excedit, quòd si breuiores fuerint, in occipitio cum prioribus aptantur, si longiores, ad frontem adducuntur.

Quum de vinculis tam simplicibus, quàm compositis, quæ faciei & capiti conueniunt, abundè diximus, proximum est, vt ad reliqua pergamus.

Iunctura ad mentum EX SORANO. LXX.

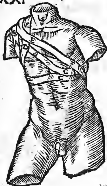
Fasciam ab vtroque capite scindentes, sic, vt medium, quo mentum comprehenditur, intactum relinquatur, inferiores quidem partes, rectà per malas inter frontem & verticem porrigimus, superiores per mentum transuersas ad occipitium attrahimus, nodóque inter se alligamus. prodest autem quibus deuincire mentum conuenit.

LXXI

LXXII

LXXIII

LXXIIII

Spica Glaucij. Nunc GALENVS.

LXXI.

Nomen inuenit à spica, quam suo ambitu imitatur, maximè autem proficit, vbi iugulum fractum est, aut humerus excidit. eius ratio est. Hapsus lanæ mollis ab ea parte, quæ vincienda est, alæ subijcitur, donec id cauum compleat, post hæc fascia glomerata, quæ longitudinem & latitudinem habeat pro portione eius, quod alligatur, ab altera ala incipiens obliqua per dorsum tendit, quà iugulum cum lato scapularum osse committitur, inde sub ala affecti humeri ad eam partem reuertitur, quà iugulum cum lato scapularum osse committitur, ita, vt ibi X. literam repræsentet, deinceps obliqua per pectus procedit ad alam integræ partis, inde per dorsum obliqua ad iugulum, ita vt parti priùs obuolutæ aliquantulum insidat, ab eóq; sub ala iterum datur ad iugulum, sic, vt secundò similitudo X. literæ fiat. postremò ad alam integræ partis, atq; ad eandem rationem circumagitur.

Eadem media primùm iniecta.

LXXII.

Adhibita spica brachium figurandum est ad angulum rectum, atque altera fascia media inuoluendum, cuius capita recta ducenda sunt, quà iugulum cum lato scapularum osse committitur, atque ibi in speciem literæ X. aduersa inter se ad alam integræ partis attrahenda, post hæc

hæc per latera atque affectum humerum circundanda eatenus, vt omnia includantur, & sub ala ſanæ partis finienda.

Eadem in vtranque partem ducta.

LXXIII.

Media alam affecti humeri complectitur, & in vtranque partem ducta, quà iugulum cum lato ſcapularum oſſe committitur X. literæ figuram accipit, inde obliquè pars vna per dorſum, altera per pectus procedit ad alteram alam, atque ad hunc modum, quoties opus fuerit voluta, finitur.

Geranis (ita enim appellatur à gruis ſimilitudine) Hippocratis, ſiue (vt aliis placet) Perigenis.

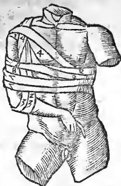
LXXIIII.

Iiſdem conuenit, quibus ſpica. in hunc autem modum obuoluitur, vbi ſpicam iniecerimus, ſemel circa humerum dari faſcia debet, inde ad iugulum procedere tum obliquè ad alteram alam, atque ibi deſinere.

Fund

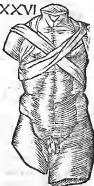
LXXV

LXXVI

LXXVII

LXXVIII

Funda humerum complectens, quæ idem præstat atque Geranis.

LXXV.

Spicam adhiberi priùs conuenit, tum ab ea parte quà iugulum cum lato scapularum osse committitur, fasciam semel rectà ferri ad brachium, quod ad angulum rectum figuratum sit, atque inde rursus ad eam partem, quà iugulum cum lato scapularum osse committitur, deinde ad alam integræ partis, post hæc humero & lateribus circundari, & sub ala nodum accipere.

Eadem aliter. LXXVI.

Media vitiati humeri caput amplectatur, capitáque eius rectà ducantur ad brachium in vicinia cubiti, & rursus iuxta partes priùs iniectas, quà iugulum cum lato scapularum osse coniungitur, inde ad alam integræ partis, post hæc in orbem.

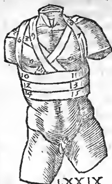
Aliter. LXXVII.

Media circundanda est alæ integræ partis, capitáque eius in orbem ad latera atque humerum attrahenda, tum sub ala integræ partis iterum demittenda, inde obliqua ducenda sunt ad eum vitiatæ partis locum, vbi iugulum cum lato scapularum osse committitur, deinde rectà per humerum ad cubitum, ab eóque rursus ad eam partem, quà iugulum cum lato scapularum osse committitur, inde ad alam integræ partis,

partis, postremò in orbem circa humerum.

Spica duplex, quam alij quadrigam dicunt. LXXVIII.

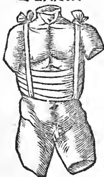
Commodissimè inijcitur, quum vtrunque humeri caput malè habet. eius ratio hæc est. vbi spica simplex data fuerit, fasciam sub alam vincti humeri demittentes obliquam ducimus ad alterum humerum, atque ad eam partem, quà iugulum cum lato scapularum osse committitur, sic, vt ibi X. literam referat, deinde ad alteram alam, atque ad eandem rationem circumagimus.

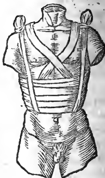
LXXIX

LXXX

LXXXI

LXXXII

Cataphracta. LXXIX.

Nomen habuit à similitudine thoracis Romani, quem cataphractam dicunt, prodest autem quibus deligare iuxta iugulum conuenit latum os scapularum, pectus, dorsum; aut latera, quod vinculi aliqua ex parte duplicem spicam repræsentat. sic autem obuoluitur. Alæ primò circumdatur, tum obliquè per pectus ducitur prope illam regionē, vbi iugulum cum osse pectoris committitur, inde per ceruices ad latum scapularum os humeri contrarij atque ad alam subiectam, ab eáque ad ceruices super partem prius iniectam, ità, vt prope ceruices similitudo X. literæ fiat, post hæc obliqua datur ad latum scapularum os ex altera parte, atque ad alam, ab ala ad ceruices, vt in vertebra colli X. literæ figuram accipiat, deinceps sub ala & obliquè prope eam regionem, vbi iugulum cum osse pectoris committitur, sic, vt hîc quoque similitudo X. literæ fiat, & iuxta ceruices & super latum scapularum os, & sub alâ, vt quater X. literam repræsentet, nimirum semel à priore parte, semel à posteriori bis prope iugulum. Ad eandem autem rationem quoties opus est, circuit, deinde in orbem attrahitur circa pectus & latera sic, vt tota iunctura thoracem referat.

Eadem in vtramque partem ducta. LXXX.

Sub ala dari mediam fasciam oportet, & in-

vtramque partem ferri ad proximum iugulum, sic, vt prope ceruices X. literam referat, deinde obliquè porrigi ad contrariam alam, ab eáque ad proximũ iugulum, vt ibi prope ceruices fiat similitudo literæ X. inde ad alteram alam obliquè, postremò in orbem circa pectus.

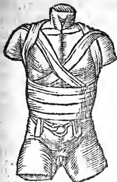
Sostrati vinculum rectum ad alam & pectus. LXXXI.

Maximè conuenit, vbi medium pectus, vel dorsum aut latera, seu thoracem volumus deuincire: duas igitur fasciolas iustæ longitudinis humerorum capitibus iniicimus, earúmque capita recta sinimus dependere: deinceps fascia glomerata thoracem totum obuoluimus, & latera: vt cõtegantur, extremámque fasciam nodo alligamus: capita verò, quæ & à priori & à posteriori parte pendebant, fasciæ circuitibus assuimus, ac, si longiora fuerint, sursum conuersa, quà iugulum cum lato scapularũ osse committitur, inter se colligamus.

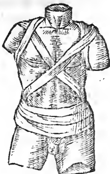
Vinculum in speciem literæ X. ad alam & pectus. LXXXII.

Quas proximè posui fasciolæ, non rectæ, sed obliquæ dependeãt, ita, vt tam à pectore quàm à dorso similitudo X. literæ fiat, cætera eadem fieri debent, quæ, vbi rectè adhibentur.

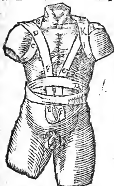
Amintæ

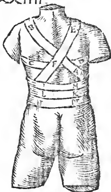
XXXIII

LXXXIIII

LXXXVI

LXXXVII

Amintæ thorax. LXXXIII.

Huic & vinculo, quod ad alam poſui, eadem vis eſt, ſic autem faſciatur, impoſita cataphracta ad vtrãque partem ducta, vbi faſcia eatenus circuierit, vt vſque ad vmbilicum complexa omnia fuerit, capita inter ſe vinciri debent. ſic, vt lupus laqueus fiat, quódque ex his vltra laqueum relinquitur, ad ilia vtrinque adductum prioribus circuitibus inſeritur, ſic, vt extremum pendeat, quod quatuor digitorum longitudinem æquet, quo fit, vt thoracis fimbrias repræſentet.

Thorax ad idem X. literam repræſentans. LXXXIIII.

Faſciam ilibus primùm à dextra parte inijcito, & obliquè per latus & medium pectus trahito ad humeri caput, ab eóque ad alam, atque iterum ad humeri caput ſuper partem priorem ad effigiem X. literæ, poſt obliquè per dorſum ad ilia ſuper caput primò iniectum, deinceps per ventrem ad ilia ſiniſtræ partis in orbem circumducito, deinde per dorſum priori parti aduerſam, ſic, vt ibi eiuſdem literæ ſimilitudinem habeat, ad caput humeri dextrum, poſt hæc ſub alam demittito, & rurſus ad caput humeri circumagito ſic, vt ibi ſimilitudo X. literæ fiat, poſt hæc per medium pectus ac latus obliquè ad ilia ſiniſtræ partis, nouiſsimè in orbem circumdato, atque ad eandem ratio-

nem

nem voluito, dum quæ liganda sunt, omnia includantur.

Stella. LXXXV.

Adhibito vinculo, cui nomen est thorax X. literam repræsentans debet angustior fasciola dari in orbem semel aut iterum circa pectus & dorsum, & extremo capite fibula deuinciri.

Geranis in speciem fiscellæ. LXXXVI.

Idem potest, quod cataphracta, eius autem ratio est, à dorso incipit, & obliquè per scapulas ad eam partem procedit, vbi iugulum cum lato scapularum osse committitur, inde sub ala demissa eodem reuertitur, vt similitudinem X. literæ super eandem commissuram accipiat, post hæc obliqua per mammam ad vmbilicum, ibique conuersa obliquè trahitur ad alteram mammam: atque ad eam partem, vbi iugulum cum lato scapularum osse committitur, vt ibi literæ X. figuram accipiat, deinde per dorsum demittitur, & in orbem datur circa latera, atque ad eandem rationem circuit.

Stella à posteriori parte se ostendens. LXXXVII.

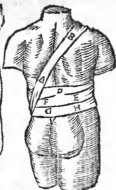
Vtiliter adhibetur, quibus deuincire dorsum oportet, sic autem circumdatur, ab ilibus orsa puta sinistræ partis, per dorsum tendat ad caput humeri dextri, inde ad alam, ab eáque per latum scapularum os sinistræ partis ad

alam atque humeri caput, dehinc obliquè per dorsum feratur priori parti aduersa, post hac semel aut iterum in orbem circa ilia detur, eóque ambitu extrema pars contineatur. Eandem quoque sic circumagere licet, vt à priori parte oculis exponatur, id quod fit, vbi non à priori parte, sed à posteriori æquè circumeat.

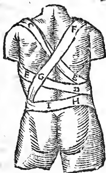
Vinc

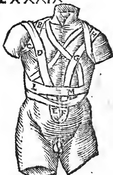

LXXXVIII LXXXIX

XC XCI

Vinculum quod à fulmine κεραύνιος appellatur. LXXXVIII.

Idem efficit, atque illud, quod proximè positum est, fasciam iustæ longitudinis atque latitudinis mediam in longitudinem scindimus, dum recipere caput possit, ex capitibus verò vnum à ventre, alterum à dorso patimur dependere, post hæc imponimus id vinculi, cui nomen est Thorax X. literam repræsentans, imáque capita prioris fasciæ scissa in plures partes pendere sinimus.

Simplex vinculum ad ceruicem. LXXXIX.

Commodissimum est, vbi res poscit alteram ceruicum partem alligari, incipit autem à medio latere, & per dorsum fertur ad ceruicem & pectus, post hæc ad latus super caput primò iniectum, deinde per thoracem in orbem.

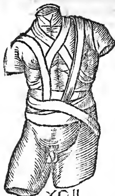
Duplex XC.

Fascia primùm alæ circumdari debet, tum obliquè per dorsum ad ceruicem procedere, inde ad pectus, & alam atque alteram alam, post hæc obliquè per pectus ad ceruicem ita, vt ibi X. literam repræsentet, deinde obliquè per dorsum ad alam, ac postremò in orbem circumagi, atque ad eandem rationem circuire.

Cuspis, siue hamus. XCI.

Binæ fasciolæ, quæ & longitudinem conuenien

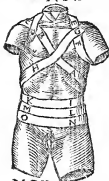
uenientem habeant, & duorum digitorum latitudinem non excedant, mediæ humerorũ capita complexæ dependent, & tam à dorso, quàm ab vmbilico X. literæ figuram accipiunt, post hæc fibula inter se iunguntur, quo facto obuoluitur Geranis in speciem fiscellæ.

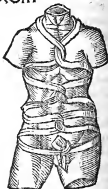
XCII

XCIII

XCIX

C

Rhombus simplex. XCII.

Iisdem prodest, quibus proximè adscripta, conficitur autem ex duplici vinculo ad ceruices, & ex Gerande, antè dictis.

Rhombus duplex ad idem. XCIII.

Fascia ab ilibus orsa obliqua per iugulum fertur ad latum scapularum os, inde ad alā, ab eâque ad iugulum ita, vt quà iugulum cum lato scapularum osse committitur, referat similitudinem literæ X. post hæc transuersa per collum ad alterum iugulum, tum sub ala demittitur, atque ad idem iugulum reuertitur, vt ibi quoq; similitudo X. literæ fiat, inde obliqua per mammam porrigitur ad ilia contrariæ partis sic, vt in pectore eandem literam referat, posteà in orbem circa ilia fertur, & obliqua per dorsum tendit, quà iugulum cum lato scapularum osse committitur, inde ad alam demissa eodem reuertitur, tum transuersa per priorem partem quà iugulum cum osse pectoris, & quà cum lato scapularum osse committitur, & obliqua per dorsum ad ilia, postremò in orbem. Cùm hoc etiam imponitur, vel duplex geranus, vel simplex vinculum, ad ceruicem, vel etiam duplex.

Sostrati λαρχύνιΘ XCIIII.

Proficit vbi medium pectus & dorsum deligandum est, sic autem obuoluitur. duo iniici vincula oportet, & quod cuspis & quod stella nuncupatur, tantummodo capita, quæ in stella

per

per fibulam inter se iungebantur, ad ilia adducta dependent.

Apollonij iunioris ἡμιμεγαύνιΘ.

XCV.

Fasciolas, quas in cuspide adhibuimus, ad humerorum capita damus, tum duplex vinculum ad ceruices iniicimus, deinde geranida in speciem fiscellæ.

Sostrati parua ara. XCVI.

Speciosa est, siquidem obuoluta parua ara angulos repræsentat. Primùm deligetur vinculum ad ceruices, deinde geranis in speciem fiscellæ, quo facto adijcitur vinculum Sostrati ad pectus cum fasciolis suspendentibus.

Eiusdem paruum templum. XCVII.

Hoc etiam & decorum est, & idem proficit. recto vinculo Sostrati impesito, illud iniiciendum est, quod Quadriga nominatur.

Apollonij Thirij paruum templum. XCVIII.

Binæ fasciolæ super dorsum dantur, quemadmodum in vinculo recto Sostrati ad pectus, posteà simplex rhombus circumagitur.

Geranis in speciē fiscellæ in priori parte se ostendens. XCIX.

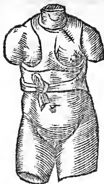
A latere orsa obliqua per pectus eo ducenda est, vbi iugulum cum lato scapularum osse cōmittitur, inde sub alam, ab hac eodem reuersa per collum transuersa ducenda est ad commissura

suram inguli alterius paris cũ lato scapularum osse, deinde sub ala à priori parte versus posteriorem ad eandem cõmissuram porrigenda, inde obliqua per pectus, & postremò in orbem circa ilia. idem quoque vinculum à posteriori parte se ostendet, si circuitus, qui à priori parte fuerant in posteriori collocemus, & eos, qui à posteriori, in priori.

Auriga. C.

Valet ad latera deliganda, atque ad hunc modum inijcitur. Media fascia collum comprehendimus, capitáque obliqua per pectus attrahimus, ibíque inter se implicata sub alas adducimus ad dorsum, vbi rursus implicamus, atq; ita, donec totum thoracẽ deligauerint, modò à posteriori, modò à priori parte implicamus, extremáque inter se deuincimus, quo vinculo vtũtur aurigæ ad latera continenda.

Expositis fascijs, quæ thoraci accommodantur, proximum est, vt ad reliquas pergamus.

CI

CII.

CIII

EX HELIODORO.

Assuta fascia ad mammam. CI.

Fasciam, cuius longitudo ac latitudo sit pro portione hominis duplicamus, tum initio facto à medio eius partis, quæ duplicatur, sursus deorsum obliquè tendentes, deinceps omne id, quod super futuram est, excidimus, vt pilei modo sinus fiat, qui mammam, & quod superiniectum est, capiat. vtrunque huius fasciæ caput in duos scindimus, deinde ab altera parte sinus, quæ cõtra futuram est, & veluti labrum lintei, fasciolam latam circiter digitos duos à latere suimus sic, vt alterum caput longius sit, breuius alterum, quæ fasciola cingulus dicitur. vinciendi ratio est. sinus datur ad mammam, vt ipsam comprehendat, longius verò cinguli caput per dorsum attrahitur ad integram mammam, & cum breuiori nodum accipit. ex capitibus scissis priora duo sursum ferũtur ad ceruices, ita, vt dexteriori sinistrum, sinisteriori dextrũ procedat, pendereque sinatur, quibus cum reliqua duo capita colligantur.

Glomerata fascia ad mammam.

CII.

Longioris fasciæ, quæ tantum latitudinis habeat, quantum vsus requirit, caput in duas partes scissum detur iuxta integram mammam, fascia verò per dorsum obliquè ad vitiatã mammam procedat, ab eáque ad alteram, post hæc super

ſuper dorſum,inde ad affectam mammam à ſuperiori parte deorſum porrigatur, vt inter vtranque mammam X.literæ figuram accipiat, ſæpiúſque ad eandem rationem circumeat,dum quæ nuda ſunt,omnia cõtegãtur. extrema verò faſcia ſcindatur,tum ſciſſæ partes inter ſe vinciantur altero nodo ſub integra mamma, altero ſuprà collocato.

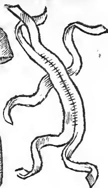
EX SORANO.

Duplex in vtranque partem ducta, à ſuperiori parte deorſum. CIII.

Mediæ faſciæ, quæ pectori tranſuerſa circumdetur,altera aſſuitur,donec vtranque mammillam pertranſierit, hæc capitibus ſuis rectà ad collum datis ex eo ſuſpenditur, illa per dorſum procedit,vtriuſque capita inter ſe vinciuntur, vt deligandis mammis accommodentur.

Vinc.

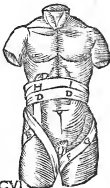

CIIII

CV

CVI

Vinculum suspendens sex habens capita. CIIII.

Suspendenti vinculo quatuor capitum circa mediam suturam, alia fascia transuersa assuitur, cuius capita, vbi (vt dictum est) del gauerimus, in dorso inter se vinciuntur, ne, aut resolui vinculū poßit aut rugosum, fieri. Habet autem eundem vsum, quem proximè traditum.

NVNC GALENVS.

Iunctura ad alterum inguen. CV.

Expeditißima est, vbi alligare inguen oportet. Inijcitur autem hoc modo. fascia ab ilibus orsa obliquè per clunes ferri debet à parte inguinis vitiati inter anum & naturale, post hac sursum procedere ad inguen, tum in orbem per coxam ad ilia super partem priùs iniectam, & ab inferiori parte sursum adduci.

Ad vtrunque inguen. CVI.

Abdomini fasciæ caput inijcito, eámque obliquè per coxam inter anum & naturale attrahito ad inguē ab inferiori parte sursùm, deinde iuxta caput primò iniectum ad coxam, atque inter anum & naturale ad alterum inguen ab inferiori parte sursum, post hæc infra vmbilicum, sicque circumagito, dum inguen vtrunque includatur.

Eadem

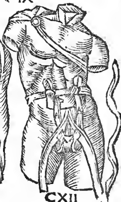

CVIII

CIX

CXII

Eadem in vtranque partem ducta. CVII.

Media fascia incipit ab inguine, capitáque eius ad coxam data literæ X. figuram accipiunt, & vnum ad inguen, alterum ab exteriori parte procedit, deinde ambo in vnum adducuntur, atque ad eandem rationem circumeũt.

Aliter ad alterum inguen. CVIII.

Vnum fasciæ caput, quod breuius sit, nec duorum vel trium cubitorum longitudinem excedat, ab inguine dependeat, alterum verò glomeratum, per ilia ad coxam detur atque abdomen, inde obliquè ad coxam & inguen circumagatur ab inferiori parte sursum, tum ad ilia & coxam ac per ilia contrariæ partis ad abdomen, túncque caput dependens ad inguen sursum conuertatur sic, vt ibi sinus fiat, qui altero capite, quod glomeratum est, comprehendatur, post hæc rursus quod glomeratum est, per inguen & coxam ducatur ad abdomen, rursúsq; primum caput duplicetur à superiori parte deorsum, & eo, quod glomeratum est, comprehendatur, ac dum fascia desinat, alterũ quidem duplicetur, alterum, superdetur nouißimè fibula imponatur.

Aliter ad vtrunque. CIX.

Fasciola media lumbos complectimur, capitáque eius ab inguine non secus quàm in iunctura ad alterum inguen sinimus dependere, tum

tum alteram fasciam à ventre orsam, quemadmodum in iunctura ad vtrunque inguen circundamus, capita verò quæ pendebant, quemadmodum in simplici dictum est, duplicamus.

Pecten seu vinculum suspendens ad colem. CX.

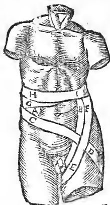
Fasciola media lumbis iniicienda est, capitáque eius super ventrem adducta nodo inter se vincienda, tum alterius fasciæ glomeratæ caput zonæ inserendum, reliqua pars ad colem data in zonam rursus à superiori parte deorsum coniicienda, post hæc sub colem & ad zonam, postremò testiculos complexa, in zonam demittenda est.

Aliter. CXI.

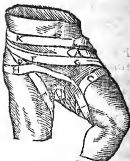
Iniecta zona fasciæ caput super colem imponatur, eáque circa ipsum in orbem detur, donec totum includat, deinceps ad zonam feratur, ab eáque ad colem, atque inde rursus ad zonam: nouissimè testiculos amplexa in zonam demittatur.

Idem ex fascia scissa ac zona. CXII.

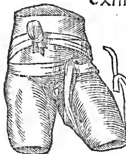
Linteum iustæ magnitudinis scindito in partes quatuor sic, vt medium integrum relinquatur, quo colem excipito, tum ab altero capite scissas partes in vicinia colis findito, in quæ fissa coniicito partes alterius capitis, cinguloque inserito, & nodo alligato.

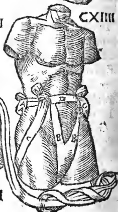
CXIII

CXIIII

CXV

CXVI

EX HELIODORO.

Vinculum ad alterum inguen, quod nonnulli dixerunt cancrum pro inguine. CXIII.

Fascia ab ilibus contrariæ partis incipiens obliqua fertur ad lumbos, deinde ad inguen, quod vinciri debet, ab eóque ad summam coxam porrigitur, post hæc ad idem inguen reuersa datur ad regionem, quæ sub vmbilico est, vt X. literæ figuram accipiat, ab eáque ad ilia alterius partis, sicq; circumagitur, donec, quæ nuda sunt, omnia complectatur, túncque vtiliter semel in orbem ambit circa lumbos, & infra vmbilicum. Prodest autem quibus deuincire inguen oportet.

Ad vtrunque inguen.

CXIIII.

Vbi vinculum adhibuerimus ad alterum inguen, omisso circuitu in orbem, in vinculo ad vtrunque inguen fasciam à lumbis attrahimus ad alterum inguen, deinceps ad summam coxam, ab eáque ad idem inguen, vt in altero similitudo X. literæ fiat, deinde ad lumbos adducimus, post hæc eatenus hac ratione obuoluimus, vt quæ nuda sunt, includamus. Valet ad vtraque inguina deliganda. neque ab re est vltra propositos circuitus, in orbem quoque fasciam circumagere.

Iunctura ad inguen tuendum.

CXV.

Fasciæ glomeratæ, à capite duodecim interpositis digitis fasciolam assuere duorum cubitorum oportet, eóque capite super ilia contrariæ partis iniecto, fasciolam rectam à posteriori parte per lumbos & clunes demittere inter anum & naturale, obuolutámque inguini vitiato sursum porrigere, deinde glomeratam fasciam bis, térve circumagere, per quem ambitum fasciola attrahitur quasi per nodum, vbi verò huiusmodi circuitibus in orbem inguen adstrictum est, fasciola ad summam coxam porrigitur, ab eáque ad idem inguen, & ad eam regionem, quæ sub vmbilico est, quo facto ex fascia glomerata vinculum fit ad alterum inguen, nodúmque accipit sub vmbilico. Pertinet autem hoc vinculum ad eos, quibus propter varices, qui inguen implent, manus curatio admouetur.

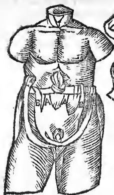
Assuta iunctura ad anum.

CXVI.

Fascia sumi debet eatenus longa, ac lata, vt huic iuncturæ sufficiat, cui ab vno capite altera valentior fascia lata circiter digitos tres trãsuersa assuenda est, hæc zonæ nomẽ inuenit: tum eidem fasciæ interuallo puta nouem digitorum alia fascia transuersa, perinde lata vt zona, similiter assuenda est, cuius partes vtrinque ad-

iunct

iuncta crura nuncupantur: alterum verò caput rectæ fasciæ, quod contra suturam est, scindendum in duo crura. Homo igitur explicata zona cingatur, recta verò fascia per lũbos procedat ad anum atq; inter ipsum & naturale, eiúsq; crura ad inguina ducta zonæ inserantur: post hæc adiuncta crura arctata in zonam demittantur, atq; ibi cum cruribus alligentur. quod vinculum sine adiunctis cruribus nonnulli ad calculosos, vbi calculus euulsus esset, adhibuere. id nos ob nodorum inæqualitatem reijcimus, ne pars vmbilico subiecta vrgeatur. vesica enim inæqualiter compressa inflammationi obnoxia est. deligamus autem, quibus calculus euulsus est, parua fascia, quam proximè ad inguen proposuimus: sed nunc breuiorem rectam fasciolam assuimus, extremámq; scindimus in duas partes. hæc autem iunctura illis longè commodior est, quàm quæ ani causa inijcitur. siquidem glomerata fascia in orbem voluta lũbos & omne id, quod sub vmbilico est, tegit, extremáq; sub vmbilico prioribus circuitibus assuitur. ex recta verò fascia, quod integrum est, ad anum & inter ipsum & naturale demittitur. partes verò scissæ ad inguina attractæ in priores circuitus immittuntur, quæ vinciendi ratio, calculosis, vbi secti sunt, aptissima est.

CXVII

CXVIII

Sciſſum vinculum ad ſcrotum. CXVII.

Linteum pro hac ipſa iunctura longum latuúmue, ab vtroq; capite in quatuor parteis diuiditur, ſic, vt ab vno breuiores ſint, ab altero longiores, deinde à medio verſus breuiores exciditur, donec, vbi vſus requiritur, coles eo cauo excipiatur. Zonam ergo inijcere primum homini oportet, túncq; ex breuioribus partibus lintei medias duas in zonā demiſſas, inter ſe deuincire, & reliquas duas in eādem zonam coniectas pati dependere. quo facto coles per id cauum excipi debet. ſcrotúmq; totū comprehendi integro linteo, ex cuius partibus longioribus, duæ exteriores ſcroto inuoluendæ ſunt, ita, vt dextra ſiniſteriori, dexteriori ſiniſtra procedat, deinceps in zonam demiſſæ eo modo, quo priores permittendæ ſunt pendere, reliquæ duæ mediæ ſcroto ſimiliter iniectæ, vt dextra ſiniſteriori, dexteriori ſiniſtra procedat, per ſummas coxas in eandem zonam demittendæ, & cum prioribus partibus pendentibus alligandæ.

EX SORANO.

Iunctura ad ſcrotum ex capitibus.

CXVIII.

Vni extremæ faſciæ aſſuatur altera media ad imaginem literæ T. harum, quæ tranſuerſa eſt, hominem cingat: quæ recta feratur ad ſcrotum, ibiq; eatenus incidatur, quatenus coles ſuo cauo recipiatur, extremáque ad zonam alligetur, vt ſcroti vitijs accommodetur.

CXIX

CXX

CXXI

CXXII

CXXIII

CXXV

EX HELIODORO.

Faſcia glomerata ad cubitum.

CXIX.

Incipit ab imo humero in vicinia cubiti, atque in orbẽ circumagitur, poſt hæc obliqua ducitur per priorem cubiti partem, quâ ſecari venæ ſolent, tum brachio in orbem obuoluta obliquã ad humerũ reuertitur, ſic, vt in priori parte cubiti X. literam repræſentet, ſic autem circuit, donec tegantur, quæ nuda ſunt, & vbique à latere nodum accipiat. Illud autem commune eſt humeri brachij alteriúsue membri vinciendi, quòd faſciæ in orbem ferri debent, cum eo vt interdum etiam obliquæ procedant, quo vinculum firmiùs hæreat. Huius verò faſciæ extremitas vel inferioribus aſſuenda eſt, vel anguſtiori faſciola vincienda eſt, aut in duo capita ſcindenda, quæ ab altera membri parte nodo inter ſe alligentur.

Iunctura in orbem, quidam adijciunt ſub auctore Hippocrate.

CXX.

Huius vinculi ratio eſt, vt faſcia ſuper aliquod membrum pluribus circuitibus in orbem ambiat. rectè autem inijcitur, vt membrũ contineat, quod in ſuum locum reſtituitur, magis verò pertinet ad corporum, quæ abſceſſerunt glutinationem, his ſeruatis, quæ ad artificioſam faſciandi rationem pertinent. abſcedentium enim

ore in

ore in inferiori parte sito fascia à superiori parte deorsum procedit, vt humores excernantur, & eorum, quæ abscesserunt alterum alteri insidat, vt glutinentur: sed si vlcus superius sit, vt materia ab inferiori parte sursum sub vinculo excernatur: vbi verò abscedētia corpora transuersa sint, fascia ab ipsis circumdetur versus os, vt humor emittatur.

Menecriti vinculum ad partes extremas. CXXI.

Ab extremo brachio prope manum orsi, vbi fasciam semel in orbem duxerimus, obliquam attrahimus per primam palmæ partem, deinde per palmam ipsam circumagimus priori parti aduersam, ita vt ad primam palmæ partem reuertatur, prope ipsam priùs X. literæ similitudine accepta, atque ad eandem rationem obuoluimus, dum quæ nuda sunt, contegantur. Adhibentur autem vtilißimè vbi & primam palmæ partem, & palmam alligari necesse sit.

Cancer. CXXII.

Angustioris fasciolæ, cuius latitudo exempli causa digitum æquet, capite super primam palmæ partem imposito, ipsa per palmam attrahenda est, & ab interiori parte versus exteriorē obliquè ad pollicem adducēda, tum circa ipsum ab exteriori parte obliquè porrigenda ad primam palmæ partem aduersa parti priùs iniectæ sic, vt super exteriora pollicis X. literam referat,

referat, atque ad eandem rationem eatenus voluenda, vt omnia complectatur, nouißiméque circa primam palmæ partem data finienda est. commodißimè autem obijcitur ab vinciẽdum pollicem, quem ἀντίχειρα *vocant.*

EX SORANO.

Iunctura ad primam palmæ partem.

CXXIII.

Orsa à prima parte palmæ obliqua versus palmam ducatur, deinde per palmam ipsam transuersa, postremò in orbem circa primam palmæ partem, vt quibus hanc ipsam vincire volumus, accommodetur.

Vinculum oppositum. CXXIIII.

A prima palmæ parte incipiens, post ipsam obliquè circa pollicem obuoluitur, tum obliquè à priori parte manus ad primam palmæ partem porrigitur, ibique in orbem attrahitur, vt vinciendo pollici aptetur.

Vinculum, vt in palæstra ductum. CXXV.

Adhibito vinculo opposito fasciam insuper obliquè prope primam palmæ partem versus digitos circundamus, deinde in orbem circa indicem post hæc obliquè aduersam parti priùs iniectæ: prope primam palmæ partem attrahimus, idémque facimus circa reliquos digitos, vt illis idoneum sit, quibus tam quod prope primã palmæ partem versus digitos est, quàm quod post digitorum articulos, vinciri debet.

Rhom-

CXXVI

CXXVII

CXXVIII

CXXIX

Rhombus ad medium membrum.

CXXVI.

Fasciæ caput membro inijcimus, eámque super id obliquam ducimus, post hæc in orbem, deinde aduersam parti priùs obuolutæ, atque ab altera parte in orbem, vt ad eas fracturas conferat, quibus carnis quoque vulnus accessit

Rhombus multiplex ad vnicum membrum. CXXVII.

Super extremam vnius membri partẽ fascia imponitur, & per ipsum æquis interuallis quasi in cochlea serpit vsque ad alteram extremitatem, quam in orbem complexa, obliquè circuit, & in orbem datur aduersa parti priùs iniectæ certa seruans interualla, vt ijs, quæ comprehendit, accommodetur.

Palma habena. CXXVIII.

Orsa à summo membro, obliqua per mediũ ad imum feratur, & in orbem circa ipsum detur, post parti priùs iniectæ aduersa ad summum reuertatur, & iuxta eosdẽ circuitus ambiat, vt eas partes fideliter contineat, quæ recenti callo glutinatæ sunt.

EX HELIODORO.

Rhombus æqualium crurum.

CXXIX.

Tradita iunctura hac est ad femur, vbi id aliqua parte vulneratum sit, & adiunctæ partes abscedant, cuius ratio est. Ab inferiori parte vlceris fascia in orbem circuit, inde obliqua ducitur à latere vlceris, & rursus in orbem à superiori parte vlceris attrahitur, tum obliqua ad imaginem literæ x. deorsum demittitur, deinceps conuenienti interuallo bis iuxta vlcus obliqua porrigitur semel ab inferiori parte sursum. semel à superiori deorsum, ita, vt bis litera x. repræsentetur, & in medio rhõbus super vlcus collocetur, quo per medium interuallum nudatum humores excernantur. Circuit autem ad eandem rationem, donec quæ nuda sunt excipiat, eóque fit, vt quæ abscesserunt sub vinculo, quasi sponte sua ad glutinationem veniant, nudatóque vlcere, quicquid humoris collectum est, effundatur.

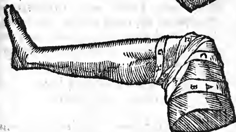
Rhom

CXXXI

CXXXII

CXXXIII

Rhombus inæqualium crurum.

CXXX.

Vbi proximum vinculum inieceris, requirit quod nunc proponitur, vt fascia per vulnus feratur, etiam obliqua. eo vsi sunt, quibus operiēdi quoque vulneris consilium fuit.

Ascia. CXXXI.

Scribunt, qui huiusmodi iuncturam adhibuerunt, ipsam vtiliter iniici, quibus vulnerato femore proximæ partes diducūtur. sic autem iniici debet. voluenda sub vulnere fascia est in speciem asciæ sic, vt pars gibba deorsum, sima sursum spectet, deinde super vlcus iterum in speciem asciæ priori aduersæ circumagenda est, atque ad eandem rationem attrahenda, dum quæ nuda sunt contegat, ab inferiori parte sursum, & à superiori deorsum procedens, interdum etiam per vlcus, vt ipsum operiat.

Vinculum à latere. x. literam repræsentans.

CXXXII.

Fasciam imo femori in orbem prope genu circumagimus, tum obliquè ducimus, & rursus parti priùs iniectæ aduersam attrahimus sic, vt à latere genu literæ. x. similitudinem referat, eodémque modo circunducimus. Potißimum autem pertinet ad eos, quibus genu in alteram partem lapsum reconditum est. repræsentanda

ver

verò X. litera est ab ea parte, in quam excidit.

Testudo. CXXXIII.

Super genu fasciam tendere in orbem oportet, inde obliquam à superiori parte deorsum per patellam demitti ad poplitem, ibique sub genu in orbem iterū circumagi, & parti priùs iniectæ aduersam super patellam procedere in speciem literæ X. post hæc per poplitem & patellam in orbem circuire, atque ad eandem rationem obuolui. conuenit autem patellæ, quomodocunque sua sede proruperit.

CXXXIIII

CXXXV

CXXXVI

CXXXVII

CXXXVIII

Ad Calcem. CXXXIIII.

Circumagenda fascia est circa talos in orbem, inde à posteriori parte ex vno latere nerui lati obliquè ducenda ad alterum latus, tunc circa calcem voluenda, ab eóque ad superiora pedis porrigenda, atque ad eandem rationem circumdanda. valet autem ad calcem alligandum.

Ad talos. CXXXV.

Fascia super talos datur, inde obliqua ad superiore pedis porrigitur, post hæc sub plantam demittitur sic, vt ad superiorem partem reuersa X. literæ similitudinem referat, alligata verò plantæ circumducitur in orbem. Valet, vbi vinciri talos oportet.

Spica ad plantam. CXXXVI.

Fascia in orbem magnum digitum complectatur, ab eóque per plantam procedat circa talos, inde obliqua reuertatur ad plantam sic, vt non longè à minimo digito similitudo literæ X. fiat, post hæc ad superiorem partem pedis intendat, & ad eandem rationem circumeat. Maiores vinculum hoc ad magnum digitum deligandum memoriæ prodiderunt: nobis verò superuacaneum videtur digitum alligare ad plantam atque ad talos, abundè enim existimamus si cum digito, & planta pars pedis superior vinciatur (quemadmodum propositum est in digitis manus.)

EX SORANO.

Calceus. CXXXVII.

Fasciam primò talis iniicimus, tum per ipsos obliquam ducimus ad plantam, ab eáque ad alteram partem talorum obliquam attrahimus, postremò circa crus in orbem porrigimus, vt illis accommodetur, quibus deuincire talos conuenit.

Ad calcem. CXXXVIII.

Fasciæ caput sub talis iniicito, eáque circa ipsos obliquè ad plantam demittito, tum obliquè circa calcem, & in orbem iuxta talos adducito, vt illis aptetur, quibus obligare calcem volumus.

FINIS GALENI DE
FACIIS.
*

Benedictus Combelus
Garribrano

Le 25 Janvier iour
de St Paul Jay donne
a moy mesme a m^r pierre
une quatruple d'Espagne
avec un escu blanc

Du 24 febvrier 1653
donne a m^r pierre six
escus blancs valant
20 ll 8 ß

du 4 mars 1653
donne 13 ll 12 ß a m^r
pierre

du 22 mars 1653 donne
30 ll et deux louys d'or
a m^r pierre